Innuendo (I)

On August 02, 2015

Exista o latură a vieții mele traversată de adâncurile unei vrăji nemaivăzute. Un spațiu ambiguu format din multe fluxuri de expresii cultivate în emisfera simțurilor tăiate global de circuitele plăsmuirilor, intrând în contradicție cu concepția marqueziană despre lume, viață și timp. Cumva, formulele de calcul ale acestor elemente de individualitate, prestabilite de inversarea polilor constitutivi ai frământărilor interioare, în încleștarea memoriei cu starea de spirit, dădeau valori duble evenimentelor realității căreia nimic nu-i scăpa. "While I rule by blind madness and pure greed."

Cumva, începeam să mă poziționez în raport cu realitatea înconjurătoare, mulându-mă pe ideea că viața este o artă prin care frumosul se exprimă cu ajutorul amuletei timpului, o artă prin care actul creației trezește pasiuni pentru a satisface și a cultiva, a delecta și a corija spiritul de cercetător liber. Antrenante, idealurile supreme, enigme ale timpului, nu se modifică odată cu modul în care percepi și experimentezi o explozie de energie și bună-dispoziție, ci odată cu vraja nepătrunsului, cu manifestarea umbrei din spatele luminii. „Through the eons, and on and on".

Strădania vieții lăuntrice a unui om care își asumă deschis apartenența la un fenomen de interogare a lumii contemporane, pe care numai ficțiunea o poate reconfigura poetic, se îndreaptă spre compunerea unei imagini unitare a unei evoluții în timp prin orice mijloace ale operei de artă capabile să-i anuleze dezamăgirea zilelor trăite sub deviza " scopul scuză mijloacele".

Filosoful german Heidegger considera că gândirea acționează asupra lucrului pe care omul îl are în față, descompunându-l și recompunându-l mereu. Nici pentru mine expresia lucrului nu lua forma obișnuită, căci mă aruncam cu stoicism în fața inadmisibilului cu instinctul extraordinar al unui căutător de lumi imposibile. Spațiul propriei mele lumi interioare constituia de fapt începutul unei călătorii spre diversitate, spre transcendent, spre stările de creație specifice aristului care își imaginează lumea ca un ecou al divinității și al lucrurilor frumoase, al armoniei și al structurii indisolubile a materiei.

Forța imaginației cu care geniul își ocupă mintea în mod constant constă în provocarea de a reuși să contureze imaginea unitară a unei ființe creatoare de profunzime care își propune să-și deslușească existența, să își exprime emoțiile și punctele de vedere prin analogii exterioare.

Geniul absolut știe să iasă din adâncul lui însuși, asemenea unui derviș dintr-o parohie săracă, și ajuns în lumea unei noi cunoașteri, a unei noi ordini, se transformă încet în toate lucrurile pe care le imaginează. El este înconjurat de un permanent conflict între color și negru, pe marginea unei trilogii a spectacolului, în mișcările pline de energie ale unor saltimbanci, pe fundalul imaginilor istorice, în paginile ilustrate inedit ale cărților citite pe nerăsuflate, între un toboșar, o piramidă, mingi și foc, între salturi, măști și aplauze, într-un crescendo al cărui punct culminant nu se mai consumă. "Surrender your ego - be free, be free to yourself."

În afară de dragostea pentru cele mai nobile arte și științe, în bezna de nepătruns a unui special "Gateway Time", individualitatea mea nu avea decât o singură zgârietură, cu atât mai mult cu cât extremele spectrului meu de acțiune nu se puteau ghici. O leziune elementară ce consta din îmbinarea credinței cu lăcomia de a fi proprietarul altor tărâmuri ale realității, de sute de ori mai primejdioasă decât suma curenților de înaltă frecvență ale insistenței de a fi perfect. "Don't take offence at my innuendo."

Din izbucnirea unui eu căruia nu-i lipsește veridicul, dintr-o descărcare a imaginației care ar sta să-l distrugă, în paradisul artei grafice și audio desenat cu sângele viziunii întortocheate, se declanșează metamorfozările realității, aducând libertatea culorilor, a viselor și a exprimării fără granițe. Omul cunoștințelor enciclopedice în științele omenescului dă un alt înțeles lumii exterioare, iar spiritul lui creativ, multiplicat la infinit prin coridoarele unui labirint livresc, devine un fel de sinteză a universului. „Oh yes we'll keep on tryin' / We'll tread that fine line / Till the end of time."

Leadership: Poți să pui semn de egalitate între dinamismul devenirii și universul ascuns al operei de artă, situându-te la extrema comunicării unei experiențe care se îmbogățește permanent?

Videoclipul Innuendo este triumful unei arte a povestirii, trecute prin filtrul ironiei și al umorului, a naturalismului de viziune și a spiritului ludic. Care face din leadership un substitut pentru magia punerii în scenă a unei realități interioare încărcate cu elemente existențiale de tip: "Carpe Diem" sau "Simte-te în libertatea ta".

Leadershipul se datorează nu atât contrastului artistic dintre apetitul exprimat intelectiv și apetitul exprimat prin forța expresiei și a sugestiei, ci mai curând, ocupând cât mai mult loc de înmagazinare a manifestărilor și însușirilor omenești, urmărește intrarea în limitele cauzalității și ieșirea din ele. Conform fizicianului Max Born, cauzalitatea este o lege care presupune existența unei entități „efect" care depinde de existența unei entități „cauză", prin entitate înțelegând obiect fizic, fenomen, situație sau eveniment.

Practic, dacă încerci să surprinzi întreaga arie pe care o percepe câmpul vizionar al unui lider-artist, toate năzdrăvăniile minții sale exprimate vivante, te cuprinde o senzație nebănuită de autodizolvare în nedeterminat, care trimite la o pulverizare haotică plină de culoare, o contopire cu un echilibru instabil. Rotind cadrul cu 180 de grade, fluxul creației care te străbate este minim, dar are curajul să deschidă poarta *Through the sorrow all through our splendor* la întrebarea "Care este destinația noastră?"

Mai cu seamă, întrebarea la care trebuie să răspunzi este următoarea: Cum pot toate aceste entități să contribuie la creșterea libertății de exprimare și de acțiune, a libertății de a te gândi la tine în raport cu realitatea înconjurătoare?

Dacă reușești să răspunzi la această întrebare vei putea să pui semn de egalitate între dinamismul devenirii și universul ascuns al operei de artă, situându-te la extrema comunicării unei experiențe care se îmbogățește permanent prin lucruri, fapte, situații, rostiri, gesturi, atitudini, limbaj, pe care le iubești sau nu le iubești. Dar care cultivă libertatea de crea și experimenta în funcție de ceea ce te inspiră, în funcție de formele și tipul de viziune artistică pe care îl preferi. Fii ferm în cerințele și așteptările tale.

Un aspirant la statutul de artist, analizând câteva din consecințele practice deosebit de importante ale elaborării esteticii compoziționale, încearcă mai întâi să facă diferența între cunoașterea lucrurilor din apropierea lui, văzute adesea subiectiv, și cunoașterea care rezidă din relația lor cu existența obiectivă.

Amândouă cunoașterile progresează prin acumulare de informații de tip „Ştiați că" și aspectele de mediu cu impact semnificativ, ce urmează să fie incluse într-un reper orientativ, fiind predestinate unor certitudini abstracte. Aceste certitudini reprezintă beneficiile platformei creatoare pentru inovare și identificarea posibilităților de îmbunătățire a eficienței produsului final: arta pe care o promovezi.

În psihologia creativității, analogiile exterioare sunt termene de comparație între „ce este"

și „ce ar trebui să fie” o lume guvernată de emoții, a căror criteriu de departajare îl reprezintă măiestria artei de a transpune în realitate imaginea perfectă a unei relații complete și autentice cu ceea ce se numește "Genialitatea".

Innuendo reprezintă o sesizare indirectă cu privire la o persoană sau un lucru, având ca temei imperativul libertății de a fi autentic în relație cu ceea ce se numește creație, chiar dacă riscul de a fi pus într-o lumină defavorabilă crește semnificativ. Important este să construiești ceva relevant pentru propria dezvoltare, firesc, printr-o inspirație care constituie un raționament înaripat.

Source: https://neculaifantanaru.com/innuendo.html